

Sygn. akt II CSK 710/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa A. Oddziału

Terenowego w P.

przeciwko Gminie Gizalki

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 146/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrok zaskarżony skargą kasacyjną strony powodowej wydany został w dniu 3 kwietnia 2014 r., a zatem wniesiona od niego skarga spełniać powinna wszelkie wymogi formalne, wynikające z treści obowiązujących przepisów art. 398⁴ § 1-3 k.p.c.

W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w trzech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne (kreatywne) tego tylko szczególnego środka odwoławczego, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów. Natomiast w § 2 art. 398⁴ k.p.c. wskazano na pozostałe wymagania skargi kasacyjnej, które stawiane są każdemu pismu procesowemu (art. 126 k.p.c. - 128 k.p.c. z rygiem przewidzianym w art. 130 k.p.c.).

W tej sytuacji przyjęto już wcześniej w orzecznictwie, że brak któregośkolwiek z kreatywnych elementów, a określonych w którymkolwiek z paragrafów art. 398⁴ k.p.c. nie podlega naprawieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c.

Obowiązek przedstawienia przez skarżącego m.in. wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia, a wynikający z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wiąże się z instytucją tzw. „przedsądu”, polegającego m.in. na możliwości Sądu Najwyższego odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.). Ten możliwy sposób zakończenia postępowania kasacyjnego, a kolidujący niewątpliwie z intencją strony wnoszącej skargę kasacyjną, spowodował zrównanie rangą dotychczasowego obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) z obowiązkiem odrębnego przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie tej skargi. Odrębne wyartykułowanie przez ustawodawcę obu kategorii obowiązków dowodzi tego, że nie są one tożsame. W konsekwencji za spełnienie wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie można uznać jedynie się powołania się przez stronę skarżącą na zarzuty uzasadnienia podstaw kasacyjnych, z pominięciem wyraźnego, odrębnego zaprezentowania okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156; postanowienie SN z dnia 5 czerwca 2001 r., V CZ 45/01, OSNC 2001, nr 10, poz. 157).

Uwzględniając więc odrębność obu przedmiotów regulacji w art. 398⁴ § 1 pkt 2 i § 2 k.p.c. stwierdzić należy, że choć argumentacja strony skarżącej może się niekiedy w obu tych kwestiach nawet częściowo pokrywać, to jednak orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn kwalifikowanych przez ustawodawcę, a określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., gdyż tylko one mogą być przedmiotem tzw. "przedsądu" i decydują o jego wyniku.

Spełnienie obowiązku określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga wyodrębnionego przedstawienia w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez odniesienie się do przesłanek wynikających z art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz uzasadnienie twierdzenia, że przesłanki te w sprawie zachodzą. Przedstawienie i uzasadnienie tych okoliczności, stanowiąc istotny wymóg skargi kasacyjnej, jest także uprawnieniem strony w tym znaczeniu, że stwarza jej możliwość zaprezentowania argumentacji, która dopiero będzie rozważana przez Sąd Najwyższy przy dokonywaniu wstępnego badania skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Pozostaje to w ścisłym związku z aktualnie obowiązującym modelem, w którym przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398 § 1 k.p.c.

Nie jest przedstawieniem istotnego zagadnienia prawnego sformułowanie na s. 2 jednego - alternatywnie ujętego – pytania, pozbawionego odrębnego prawnego uzasadnienia.

Skoro więc skarga kasacyjna strony powodowej pozbawiona jest przekonywającego przedstawienia przesłanki mającej uzasadniać przyjęcie jej do rozpoznania, to Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.